पादेति ॥ अष्टाक्षरानुष्टुप्पादैर्बद्धः अक्षरसमः छंदःशास्त्रोक्तगुरुलघ्वक्षरवैषम्यरहितः ॥ तथा तंत्री वीणा॥ लयस्तालमृदंगवेणुहस्ताभिनयानांसमकालंविरामस्ताभ्यांयुक्तः॥ तंत्र्यामारोप्यवाद्यैःसहगातुंयोग्यइतियावत् ॥ अतःशोकार्तस्यशापरूपतयाऽनौचित्येनप्रवृत्तोपि मेमम श्लोकोयशोरूपोभवतु॥ अन्यथाऽयशोरूपोमाभूदित्यर्थः॥ अत्रभव त्वितिपाठएवबहुपुस्तकसंमतस्तीर्थसंमतश्च॥ श्लोकोयशसिपद्येचेतिनिघंटुः॥१८॥ शिष्यइति॥ एवंब्रुवतस्तस्यऋषेर्वाक्यं यशोभवत्वित्येवंरूपं हृष्टःसन् ॥ तथैवेदंयशोरूप मेवेदमित्यनुमोदनेन प्रतिजग्राह अंगीचकार ॥ अयशोरूपेपियशस्त्वानुमोदनेन गुरुस्तस्यतुष्टोभवदित्यर्थः ॥ १९ ॥ सइति ॥ अभिषेकमितिमध्यान्हकर्तव्यानुष्ठानोप लक्षणं ॥ तमेवार्थं अवशतः शापार्थकश्लोकोत्पत्तिरूपं ॥ उपावर्तत न्यवर्तत ॥२०॥ श्रुतवान् बहुश्रुतः॥ पृष्ठतः पृष्ठभागेन प्रसारितकरोपरिपूर्णकलशमादाय अनुपश्चाज्ज

पादबद्धोक्षरसमस्तंत्रीलयसमन्वितः ॥ शोकार्तस्यप्रवृत्तोमेश्लोकोभवतुनान्यथा॥ १८॥ शिष्यस्तुतस्यब्रुवतोमुनेर्वाक्यमनुत्तमं॥ प्रतिजग्राहसंतुष्टस्तस्यतुष्टोभवन्मुनिः॥१९॥सोभिषेकंततःकृत्वातीर्थेतस्मिन्यथाविधि॥तमेवचिंतयन्नर्थमुपावर्ततवैमुनिः॥२०॥ भरद्वाजस्ततःशिष्योविनीतःश्रुतवान्गुरोः॥कलशंपूर्णमादायपृष्ठतोऽनुजगामह॥२१॥सप्रविश्याश्रमपदंशिष्येणसहधर्मवित्॥उ पविष्टःकथाश्चान्याश्चकारध्यानमास्थितः ॥ २२॥ आजगामततोब्रह्मालोककर्तास्वयंप्रभुः॥ चतुर्मुखोमहातेजाद्रष्टुंतंमुनिपुंगवं ॥२३॥ वाल्मीकिरथतंदृष्ट्वासहसोत्थायवाग्यतः॥ प्रांजलिःप्रयतोभूत्वातस्थौपरमविस्मितः॥२४॥पूजयामासतंदेवंपाद्यार्घ्यासन वंदनैः॥ प्रणम्यविधिवच्चैनंपृष्ट्वाचैवनिरामयं॥ २५॥

गामेत्यन्वयः॥२१॥ सइति ॥ मुखतोन्याःकथाश्चकार मनसातुशापार्थकश्लोकविषयं ध्यानमास्थितः॥ यत्तुध्यानमंबायागायत्र्याश्चतुर्मुखरुद्रप्राधान्येन ध्यानमास्थितइत्यर्थइतितन्न तदास्थितोन्याःकथाश्चकारेत्यस्यासंगतेरित्यलंध्यानपदार्थानभिज्ञदूषणा भिनिवेशेन ॥२२॥ अथतच्चिंतांनिवर्तयितुं ब्रह्मागमनमाह ॥ आजगामेति स्वयंप्रभुः अनन्यमुखनिरीक्षकतयासर्वलोकसृष्ट्युपयोगिज्ञानैश्वर्यादिशक्तिमान् ॥ अतएवभूरा दिलोकनिर्माता ॥ तं शापवाक्योच्चारणवशादतिचिंताक्रांतं ॥ २३ ॥ वाग्यतः अतिसंभ्रमवशाद्यतवाक्॥ प्रयतोऽतिनम्रः ॥ २४ ॥ पूजयामासेति ॥ वंदनं स्तुतिः॥ प्रणम्येति पृथगुक्तेः ॥ एनमित्याद्युत्तरान्वयि ॥ २५ ॥